

אם נרצה.
הרצליה
עיריית הרצליה

עיריית הרצליה

פרוטוקול ישיבת הוועדה – הסיפור המשותף של הרצליה

ועדה מס' 8

שהתקיימה במרכז נגה

ביום שני, ג' באב תשפ"ה, 28/7/2025

חברי הוועדה:

נוכחים ה"ה:

יו"ר הוועדה	-	כב' השופטת (בדימוס) הילה גרסטל
מנהל הוועדה	-	מר יהודה בן עזרא
חברת מועצה	-	גב' גלילה יבין
חבר מועצה	-	מר דניאל צרטוק
חבר מועצה	-	מר משה ועקנין
נציגת ציבור	-	גב' אילאיל פלמוני שלזינגר
נציגת ציבור	-	גב' ליאנה טיאנו
נציגת ציבור	-	גב' מושקה שושן
נציגת ציבור	-	גב' שרה מאירמן
נציג ציבור	-	מר יריב דרור
נציג ציבור	-	מר תמיר קסטיאל
מזכירת הוועדה	-	גב' אריאלה חגבי

חסרים ה"ה:

חברת מועצה	-	גב' דנה אורן ינאי
חברת מועצה	-	גב' פזית בכר
חבר מועצה	-	מר עופר לוי
חבר מועצה	-	מר צבי וייס
נציגת ציבור	-	גב' דנה אדמוני
נציג ציבור	-	מר יעקב זינגבוים
נציג ציבור	-	הרב יעקב נקי

סדר יום:

דיון שוטף ועדכונים

שלום לכולם. השעה 17:35. אנחנו בפורום מאוד מצומצם. אני מביעה בזאת את מורת רוחי, ואני מניחה שאת מורת רוחם של כולם, שחלק ניכר מחברי הוועדה לא הגיעו. אז אולי זה באמת יהיה הנושא הראשון שצריך לקחת בו החלטות, וזה לפני כל דבר אחר. אם הוועדה הזאת יכולה לתפקד בדרך הזאת. אני לא זוכרת אם 2 או 3 ישיבות בוטלו בגלל שאריאלה בררה, לא היה פורום מספיק שהיה אמור להגיע. הפעם אני יודעת שאריאלה עשתה בדיקה, וקיבלה אישורים, נכון?

נכון מאוד.

אני רק אצטרך לצאת מוקדם, הודעתי מראש.

בסדר. אריאלה, מי הודיע שהוא לא יגיע?

הרב נקי. דנה, שלא הגיעה.

דנה הייתה אמורה להגיע, והבנתי שהיא צריכה לצאת ב-18:30 לשיבה אחרת.

נכון מאוד.

אבל אנחנו יכולים בשעה לסיים

צבי וייס לא הגיע, ועופר.

ומה עם תמיר קסטיאל, ודנה, הרב נקי ?

יעקב זינגבוים, ודנה אדמוני הודיעו שהם לא יגיעו.

מי עוד הודיע שהוא לא יגיע?

קסטיאל. הרב קסטיאל אמור להגיע. דנה, פזית, ויעקב זינגבוים.

אוקי. אז הדבר הראשון שאני רוצה להציע בפורום הזה, שנשכים

על כך, שמאחר שזו ועדה שהיא מחייבת, היא מחייבת את כולנו,

אז אם מישהו לא מגיע פעמיים רצוף, יפנה את מקומו בחדר.

זה מה שאני רוצה להציע.

אם מישהו לא מגיע, הכוונה, ולא מגיע. מי שבחול, בחול.

כן. מי שבחול, בחול. אבל מי שלא מגיע ולא מודיע זה כבר

אחרת. זה יותר מזה, כי אנחנו קובעים. אני רוצה להיות יותר

נוקשה ברשותך, גלילה, כי אנחנו קובעים את הישיבות מראש.

קבענו 10 ישיבות.

קבענו את כל התאריכים.

קבענו את כל התאריכים מראש. אז באמת, אם יש משהו שהוא

פתאום בלתי מוכן, זה דבר אחד. אבל כשקובעים את הישיבות,

כל אחד צריך לאשר אם הוא יכול או לא יכול. ואם לא יכול, אז

אנחנו נשתדל לכוון ליכולות של כולם.

אני חושבת שלאורך כל המפגשים, גם נאלצנו לבטל, כי ברגע

האחרון גילינו שאין מספיק פורום. גם יש משהו שבעיניי הוא לא

מספיק מכבד את הוועדה הזאת בזה שאנשים לא מגיעים. אז

השאלה, מה אתם אומרים. אני פותחת את זה לדיון. כן, דניאל.

א', אני חושב שצריך לקבוע איזושהו כלל של איקס חיסורים לא

מוצדקים, ואז האדם צריך לפנות את מקומו. שלא מוצדק, זה

את תקבעי. זה יכול להיות חול, זה יכול להיות מחלה, זה יכול

הילה גרסטל:

אריאלה חגבי:

מושקה שושן:

הילה גרסטל:

אריאלה חגבי:

הילה גרסטל:

אריאלה חגבי:

הילה גרסטל:

אריאלה חגבי:

הילה גרסטל:

אריאלה חגבי:

הילה גרסטל:

אריאלה חגבי:

הילה גרסטל:

גלילה יבין:

הילה גרסטל:

אריאלה חגבי:

הילה גרסטל:

דניאל צרטוק:

להיות כל דבר כזה. אבל סתם לא להגיע זה לא מקובל. -
סתם לא להגיע זה אינהרנטי לא מוצדק.

אבל למשל, הרבה פעמים אנחנו שומעים שהולכים לוועדה אחרת, כן? אז אפשר להגיע לאותה ועדה, תשמעו, אנחנו נפגשים פעם בחודשיים-

אבל השאלה היותר חשובה, לדעתי, היא איך משנים את האופי של הוועדה, שיהיה אטרקטיבי להגיע. כי אנשים לא מגיעים לא רק כי... אני חושב שלא מגיעים גם כי אולי פחות חשוב להם להיות פה, יותר חשוב להיות במקומות אחרים.

והשאלה, איך הופכים את זה ליותר מהותי עבורם. אולי זה לא מספיק חשוב, או הפורמט, או אני לא יודע מה. איך הופכים את זה למשהו שאנשים יגידו, אני חייב להגיע, כי הקול שלי נשמע שם, כי אני משפיע. ואני חושב שזאת גם אחת הבעיות.

זה דיון אחר לגמרי. פה צריך לקבל החלטה, מי שלא מגיע פעמיים, יוצא מהוועדה. ומי שמגיע לוועדה ואחרי חצי שעה קם והולך, הוא גם לא יכול להיות חבר בוועדה.

לא, זה בסדר גמור. אבל יהודה, שאלה שנייה-

צריכים להיות מאוד קשוחים בעניין הזה.

יש סיבה אבל שאנשים אולי בוחרים לא להגיע, אולי לתעדף את זה על דברים אחרים ?

רק שנייה, לפני שאדון ועקנין יתייחס. הוועדה מורכבת בעצם משני רבדים. רובד אחד, זה נציגים של מועצת העיר. והרובד השני, זה נציגי הציבור. איכשהו נראה לי שנציגי הציבור מקפידים להגיע, חוץ מדנה (אדמוני), שאולי בפעם הראשונה נעדרת. אני חושבת שגם יריב, גם אתה, גם יאנה, גם אילאיל, גם מושקה וגם אני לא נעדרנו.

דניאל הוא חבר מועצה.

אה, דניאל חבר, סליחה.

אבל דנה גם מגיעה תמיד. דנה אדמוני.

גם שרה. גם שרה מגיעה. כל נציגי הציבור מגיעים תמיד. ולעומת זאת, אנשי מועצת העיר-

לא. אנשי מועצת העיר, יש לך רק את עופר, לדעתי.

יש את עופר, ודנה אורן, וגלילה, ואתה..

גלילה אבל מגיעה, אם אני זוכר נכון.

כן, גלילה מגיעה רוב הפעמים, נכון. נעדרה אולי פעם אחת. אבל הנעדרים הם בד"כ-

נהדרים גם..

צבי וייס נגיד, הוא חבר מועצה שלא מגיע כמעט אף פעם-

סליחה. ופזית, שהיא רשומה פה, היא הייתה בישיבה אחת. ישיבה אחת.

היא לא יכולה להמשיך-

היא לא יכולה להמשיך. זאת אומרת, בעיניי, זה לא בסדר. היא הייתה בישיבת הפתיחה החגיגית עם ראש העיר, ומאז לא נפגשנו

הילה גרסטל:

שרה מאירמן:

דניאל צרטוק:

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

הילה גרסטל:

גלילה יבין:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

דניאל צרטוק:

הילה גרסטל:

דניאל צרטוק:

הילה גרסטל:

משה ועקנין:

דניאל צרטוק:

הילה גרסטל:

משה ועקנין:

הילה גרסטל:

איתה. אז אני חושבת שצריכה לצאת מפה אמירה מאוד ברורה, או שצריך לשנות את מתכונת הוועדה, שתהיה רק יהודה ושני חברי מועצה.

ברשותך, אני אוציא מחר מכתב לנבחרי הציבור. אני אודיע להם שהתקבלה פה החלטה, מי שלא מגיע פעמיים, הוא ייצא. ומי שעוזב את הישיבה באמצע, והולך, הוא גם ייצא. אם הם רוצים להציע מישהו אחר מתוך הסיעה שלהם שיהיה מעוניין לבוא, שיציעו.

אבל שיחליף אותם באופן קבוע, לא פעם, לא פינג פונג. לא, לא, מדובר על אופן קבוע.

אני מבקש אבל לציין את נבחרי הציבור שמגיעים. כן..

אתה לא תקבל את המכתב. מי שיקבל את המכתב זה דנה, עופר ווייס.

ופזית.

ופזית, פזית הראשונה שתקבל. ובצורה קשוחה. או שאתם חברי ועדה, או שאתם לא חברי ועדה. או שבאים, או שלא באים. אבל אי אפשר לבוא חצי שעה, לנאום את הנאום וללכת. זה לא עובד ככה.

נכון. אני חושבת שאם אנחנו רוצים באמת לעלות קומה בעשייה בוועדה הזאת, אז זה מחייב. אם מושקה מגיעה כשיש לה תינוק קטן, שעכשיו אגב, מי שומר עליו?

סבתא.

אוקי. אז אתה תוציא מכתב-

מחר נוציא מכתב.

בסדר גמור. עכשיו, מבחינת נציגי ציבור, היחיד, דנה הודיעה כי היא בחו"ל. ותמיר הוא גם נציג ציבור, נכון?

נציגי ציבור מגיעים תמיד-

הוא אישר שהוא מגיע ?

אכן אישר שהוא מגיע.

אישר שהוא מגיע. וגם אנחנו צריכים את הישיבות לדעת מראש. אז נניח שעה וחצי. היום זה יהיה פחות, אבל זה כשעה וחצי, וגם לא עושים תכניות של לצאת מוקדם. מקובל פה אחד?

לרוב הן קבועות שעתיים.

אז אם זה מכביד וקשה, אפשר גם לצמצם אותן לשעה וחצי. אנחנו יכולים לדבר בצורה תכליתית. מקובל?

כן. רק הייתה פה הפסקה של רצף בגלל המלחמה, וכל מה שקרה מלחמה הייתה שבועיים

היו גם ביטולים לפני זה של ועדות שהיו בשכונות, שגם את זה ביטלו-

אז זהו, ועכשיו אנחנו מגיעים לנושא-

יש לי שאלה. חוץ מאיתנו, מישהו נפגש?

כן, אז זהו. בדיוק, עכשיו אנחנו מגיעים לזה. הייתה הצעה,

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

מושקה שושן:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

אריאלה חגבי:

הילה גרסטל:

אריאלה חגבי:

הילה גרסטל:

משה ועקנין:

הילה גרסטל:

משה ועקנין:

הילה גרסטל:

שרה מאירמן:

הילה גרסטל:

שנראתה לי מצוינת, של יריב, שיהיו תת צוותים. ושיהיו פגישות.
הבנתי שלפחות 3 צוותים נפגשו. שניים דיווחו לי, אחד לא.
אנחנו לא דיווחנו.

גלילה יבין:
הילה גרסטל:

אז זהו, אני אשמח מאוד כרגע, אולי גלילה, את תתחילי בדיווח.
ואח"כ יריב, אילאיל, שרה, מי שירצה לשתף. כי אנחנו חייבים
להתחיל לצאת לכיוון יותר אופרטיבי. אז גלילה, אולי את
תתחילי.

גלילה יבין:

האמת שזה היה די מזמן כבר, אז אני לא זוכרת את פרטי הדיווח
שם. אבל אני חושבת שמה שהיה טוב, זה שנפגשנו בקבוצה
קטנה. הכרנו בצורה יותר אישית את החברים סביב השולחן. אני
חושבת שמזיכרון, הנושאים שעלו, היו די דומים לנושאים
שאנחנו דנים בהם פה. לא הגענו לאיזשהן פריצות דרך
מדהימות. אבל טוב שנפגשנו.

הילה גרסטל:
גלילה יבין:

מי היה בצוות שלך?
מי היה בצוות. עופר, דנה, נכון? נציגת הציבור. את, ואני, נכון?
היה עוד מישהו?

שרה מאירמן:

גם למשל, התבהרו דברים, כי אני זוכרת ששאלתי מה כל כך
בעייתי שיהיה שם בתיכון היובל ..

הילה גרסטל:
שרה מאירמן:

בית כנסת.
נכון. בית כנסת. אז יותר הבנתי שהחשש היותר גדול זה מהרוח
של בית כנסת, לא מעצם העובדה שיש שם בית כנסת.
למה הכוונה?

הילה גרסטל:
שרה מאירמן:
הילה גרסטל:
גלילה יבין:

מי ינהל אותו. זה מה שאני הבנתי. אני חושבת שהבנתי נכון.
גלילה, מה היו התובנות שלך?

כן. זה דבר שאנחנו נדון בו בשכונה הירוקה. ידוע שיש לא מעט
תושבים בשכונה הירוקה שלא מתנגדים באופן עקרוני לבית
כנסת, אלא מתנגדים לבית כנסת שינוהל ע"י תנועת חב"ד. זאת
ההתנגדות שלהם. ואנחנו לוקחים את זה בחשבון, את הרצונות
מכאן ומכאן.

הילה גרסטל:

אז אחד הקשיים שמתחדדים בעיניי במסגרת הוועדה הזאת,
שיש את אותם תחומים שבהם לוועדה אין בכלל את הסמכות
להכריע. אין לה סמכות. זה נמצא בתחום באמת של העירייה.
העירייה היא זו שצריכה ללכת על איפה יהיו בתי כנסת, ומי
ינהל אותם.

אני חושבת שהעירייה מודעת לזה לחלוטין, ויהודה אולי גם
ירחיב. אבל הבנתי שמה שהתחדד באותה פגישה ספציפית, זה
שלא הייתה התנגדות ספציפית לבית הכנסת, אלא למי ינהל. יש
קריטריונים למי ינהל?

יהודה בן עזרא:
הילה גרסטל:
יהודה בן עזרא:

לא. בד"כ עושים הקצאה. מפרסמים שיש בית כנסת, ומבקשים -
הצעות ..

הצעות להפעלה. אני חושב שזה מה שנעשה. למרות שלראש העיר
יש רעיון אחר, שאנחנו בוחנים את הרעיון הזה ברצינות. יש בזה
קשיים. ראש העיר, ההצעה שלו שבתי הכנסת, במיוחד חדשים

שאנחנו בונים, יופעלו דרך העירייה, העירייה תפעיל אותם. בעצם כרגע מה שמדובר זה על פיילוט כזה. זאת אומרת- כן, על פיילוט. יש לנו בית כנסת עכשיו בהרצליה הירוקה, שאנחנו הולכים להקים.

גלילה יבין:
יהודה בן עזרא:

איפה?
ליד תיכון היובל, אנחנו הולכים להקים שם בית כנסת. אתה יודע, אני עוד לא הבנתי מה זה אנחנו הולכים להקים בית כנסת.

שרה מאירמן:
יהודה בן עזרא:
שרה מאירמן:

העירייה בונה. מה זה אנחנו, אנחנו זה העירייה, העירייה בונה בית כנסת.

יהודה בן עזרא:

אתה יודע שזה ממש נדיר.

שרה מאירמן:

למה?

גלילה יבין:

זה לחיוב, לא?

הילה גרסטל:

לחיוב.

שרה מאירמן:

לחיוב, כן, לחיוב.

הילה גרסטל:

כי ברעננה העירייה לא מקימה שום בית כנסת, הקהילות מקימות.

שרה מאירמן:

ראש העיר שלנו- הוא מקים בתי כנסת. אנחנו מקימים בית כנסת בירוקה, ואנחנו מקימים בית כנסת גם בגליל ים.

יהודה בן עזרא:

הרב קסטיאל נכנס

שלום, מר קסטיאל.

הילה גרסטל:

שלום, אני מתנצל על האיחור.

תמיר קסטיאל:

אתה הפסדת את הנזיפות שנתתי לאלה שמאחרים, ולא לה שלא נמצאים. ראה את עצמך כנזוף, בבקשה.

הילה גרסטל:

קיבלתי.

תמיר קסטיאל:

אני מאמין שאנחנו נעשה פיילוט בשני בתי הכנסת האלה, והעירייה תפעיל. אפרופו מה שאמרת, זה גם חובה וגם זכות של עירייה להקים בתי כנסת. יש חובה אגב לעיריות להקים בתי כנסת, למי שלא יודע-

יהודה בן עזרא:

זה נעשה כבר מספר שנים, זה לא משהו חדש שהעירייה מקימה בתי כנסת, עוד מימי יעל גרמן ופדלון, ועכשיו יריב זה ממש לא חדש בהרצליה. זה מעשה מבורך למען הקהילה-

משה ועקנין:

אז אמרתי שזה די נדיר, ברעננה העירייה לא מקימה. גבעת שמואל לא מקימה.

שרה מאירמן:

הקמת שני בתי כנסת. בהרצליה הירוקה, אני מאמין שעד סוף 2026 אנחנו מקימים את בית הכנסת. בגליל ים, ככל הנראה במהלך 2027. ואז נפעיל את זה באמצעות העירייה, נעשה פיילוט, נראה איך זה יהיה.

יהודה בן עזרא:

אילאיל, בבקשה-

הילה גרסטל:

אנחנו נפגשנו, ליאנה, משה, ויעקב, שלא נמצא. ארבעתנו. אני חושבת שהכי נכון במפגש כזה מצומצם, זה להכיר יותר טוב אחד את השני, לייצר איזושהי קרבה והקשבה, מתוך מטרה שבמליאה הרחבה תהיה יותר הקשבה, הכלה וקרבה. אני חושבת

אילאיל פלמוני:

שהיה מפגש ושיח מאוד מאוד נעים. כל אחד סיפר את הרקע ואת ה-אני מאמין שלו. כמובן, בהקשר הרלוונטי. באיזשהו שלב אני חושבת שיעקב, אם אני זוכרת נכון, אמר משהו שהוא מרגיש שזה כמו שני קווים מקבילים שלעולם לא ייפגשו- אה, באמת?

הילה גרסטל:
אילאיל פלמוני:

אבל אני אמרתי שהשאלה מה המפגש המיוחל? בעצם, לדעתי, אם אנחנו נזכור כל הזמן שהמטרה זה לא שאנחנו נשכנע כאן אחד את השני כל אחד בדעתו של האחר, כי כנראה שזה לא יקרה, אלא להקשיב ולייצר את הקרבה, ההכלה ושת"פ, אז אפשר יהיה להגיע להסכמות רחבות בשני הציבורים שיוכלו לחיות יחד. כלומר, זה הכל, זה מה שאני ראיתי במפגש הזה. לא ירדנו לרזולוציות של בתי כנסת, או של הנושאים. ממש רצינו לייצר איזו קרבה. ואני חושבת שזה הצליח, והיה מאוד נעים-

הילה גרסטל:
משה ועקנין:

ועקנין, בוא תיתן לנו את נקודת המבט שלך- היה מוצלח מאוד, כמו שאילאיל אמרה. כל אחד הביע את גישותיו ואת דעותיו, ואת רגשותיו, במיוחד בעיר הרצליה, כמו שהגדירו- שיש כאלה שלא התחברו, אבל התקרבו מאוד... זה מה שחשוב, זו המטרה של הקמת הוועדה הזאת.

אני בטוח שאף אחד לא יעבור צד בוועדה הזאת מפה לפה, זה בטוח. אבל ככל שאחד יידע להכיל את השני, ולכבד את השני, את אורח החיים שלו, כ"א עפ"י אמונתו, עפ"י דרכו- אז השיח הזה היה מאוד חשוב, לשמוע ולהשמיע.

הילה גרסטל:
משה ועקנין:

עם דעות חכמות. באמת המפגש היה להכיר אחד את השני, גם את העולמות וגם את המושגים, שחלק לא הבינו מה זה. אני אומר את זה בצנעה, אבל היה קצת צריך להבין מה זה בכלל תפילין, בר מצווה, ומתי תפילין כן צריך לשים, כן מניח תפילין, לא מניח תפילין. אלה דברים שדוברו בשיח הזה.

בגדול, היה מאוד מוצלח. ואני חושב שהרעיון הזה בכלל לייצר קבוצות לפני שנדון, הוא רעיון טוב מאוד. השלב הבא, לפי דעתי, זה קודם כל פה, לתת לזה בסיס, יסוד של ועדה. ולאחר מכן לשכונות. לשכונות, זאת אומרת- עם התושבים, משני הכיוונים. אוקי.

הילה גרסטל:
יריב דרור:

אנחנו נפגשנו ברביעייה. מושקה, דנה אורן ינאי, הרב נקי ואני. צבי וייס אישר, אבל נעדר-

הילה גרסטל:

רגע. אתה, דנה אורן ינאי, מושקה והרב נקי. הרב קסטיאל לא היה-

תמיר קסטיאל:

אני לצערי לא יכולתי לבוא.

הילה גרסטל:

אוקי. ודניאל, אתה היית?

דניאל צרטוק:

היה לי בדיוק, לבן שלי הוציאו ציפורן ברגל.. לא יכולתי להגיע-

הילה גרסטל:

אוקי. זה אפרופו מוצדק, לא מוצדק? זה מוצדק.

יריב דרור:

בפן של היכרות יותר אישית, אני חושב שזה עבד. בפן שישי אנשים שאולי במליאה רחבה, פחות נוח להם לדבר. אני חושב

שבקבוצה קטנה, היה יותר קל לפתוח את הדברים. בפן של להגיע לעמק השווה, אני לא מרגיש שהגענו לשום עמק, אבל בסדר, זו תחילת הדרך. אולי בעתיד.

אבל אני כן קצת רוצה, אפשר להקשות עליך קצת? כן.

כשאתה אומר, להגיע לעמק השווה, למה אתה מתכוון? הרי נקודת המוצא שלנו, שאנחנו לא מנסים לשנות אף אחד. אז למה הכוונה, עמק השווה?

אחד הדברים שדיברנו עליהם באותה רביעייה, היה נושא דוכני התפילין. ואז שוב זה עלה, אוקי, אז לפחות שלא תהיה פנייה לקטינים. ואז מגיע הסיפור שבעצם מגיל 13 זה כבר לא נחשב קטין. זה בעיניי-

חשבתי שאת הסוגיה הזאת פתרנו בישיבה הראשונה שזה דובר. שהרב קסטיאל הבטיח שלא תהיה פניה לקטינים, הייתה הבטחה שאין פנייה יזומה-

ברמת הרצליה, הרב קסטיאל נתן את מילתו, ואני רוצה להניח שמאז הסוגיה פתורה-

ואם אני הבנתי נכון, רק בהקשר הזה, לא כל דוכני התפילין מופעלים ע"י חב"ד. אבל אם בדוכן שמופעל ע"י חב"ד יש מישהו שפונה לקטינים, זה מובא לידיעתו של הרב קסטיאל הוא מטפל בזה-

מצוין. אני אגיד את זה בשני משפטים. סליחה שאני מפריע באמצע. ההלכה אומרת שילד בגיל 13 צריך להניח תפילין, זו המצווה. אנחנו את המצווה לא משנים, ואנחנו לא יכולים לשנות את המצווה. אבל אנחנו מבינים שיש כאן רגישות לעניין הזה, אז אנחנו הנחינו שפנייה לקטינים – אנחנו לא נעשה..

קטינים, שזה מבחינתנו מתחת לגיל 18. 18, כן, כן.

את זה אנחנו לא נעשה. אם יבוא מישהו ויבקש להניח, אנחנו לא נמנע ממנו גם להניח. אבל אנחנו לא נפנה. הנחינו את הצוותים שלנו לא לפנות למי שנראה להם פחות מגיל 18. וזהו. עכשיו, באמת, בנושא הזה של מי מחזיק פה דוכנים, אז צריך לדעת שההוראה הזאת, או ההנחיה הזאת של הרבי מלובביץ, על חסידי חב"ד לצאת, להניח תפילין, זה משהו שהתחיל ב-1967, במלחמת ששת הימים, קצת לפני זה.

אנחנו לא היחידים שמניחים תפילין. יש כל מיני חב"דים שמגיעים מישיבות חב"ד במקומות אחרים. זה בכל הארץ קיים. זה לא משהו שאני יכול לשלוט בו. וכשפעם אחת קיבלתי תלונה על חבר'ה שנמצאים ליד ביי"ס, מיד שלחתי לשם מישהו. יהודה כבר השיג אותי, איך אנחנו משתפים פעולה בדבר הזה. זאת אומרת, זה לא יקרה. אבל צריך לדעת שזה קיים. אין לי אפשרות הרמטית.

אני לא יכול עכשיו לשים את הכובע של חב"ד ולהגיד עכשיו אף

הילה גרסטל:

יריב דרור:

הילה גרסטל:

יריב דרור:

הילה גרסטל:

יריב דרור:

הילה גרסטל:

תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:

תמיר קסטיאל:

אחד לא יניח תפילין, אלא אם כן הוא יבקש ממני רשות, כי זה פשוט לא יקרה. ככל שזה תלוי בי, יש פה 3 דוכנים של תפילין שנמצאים בהרצליה, אנחנו ככה הנחינו את הצוות, שככה יהיה. זהו. אחד נמצא בקניון שבעת הכוכבים, עוד אחד פה בעיר, ועוד שלישי, אני אפילו לא יודע בדיוק איפה הוא נמצא כרגע. אבל יש 3 דוכנים.

אני רק רוצה לחדד את מה שהוא אמר, כמי שנכחה שם. הם דיברו, כשהוא אומר, לא הגענו לעמק השווה, זאת אומרת, כל אחד הביע את הדעה שלו ואת הרעיון שלו. דיברו עקרונית על דברים, לאו דווקא שוב, לא ירדנו לרמת המעשה, הדוכן הספציפי הזה שפונה לאנשים, אלא ברמה העקרונית. זה כאילו לא הגענו, לא התחברנו בהסכמות. לא הסכמנו על אותם דברים. אבל אני חושבת שזה הכי לגיטימי שנמשיך לא להסכים, גם אחרי שניפרד. אתה תישאר בדעתך, באמונתך, ואני אשאר בדעתי ובאמונתי. אף אחד מאיתנו לא יחצה את הגשר מבחינה רעיונאית.

אין כוונה לנסות לעשות את זה -

לא כוונה, ואני חושבת שזו גם לא המטרה -

אני רוצה להגיד שאנחנו לא הגוף היחידי שפונים לילדים מתחת לגיל 18. יש הרבה מאוד כאלה דברים, כן? אם זה סתם אני יודע מה, קייטנות, לא יודע, או הכנה לצבא שאני בעצמי עשיתי. זה חברה בני 17. יש אין סוף כאלה דברים.

כל חנות שמוכרת משהו למישהו שהוא מתחת לגיל 18, זה יותר חמור לכאורה, מלבקש להניח תפילין. כי הוא פה יש חוק של מקח וממכר, הוא קונה משהו. מי אמר שמותר לו לקנות או אסור לו לקנות. אז בכל אופן, אנחנו מצד הרגישות של העניין הזה. מבינים איך הסיטואציה..

מכבדים את זה, מכבדים.

אנחנו לא באנו ושאלנו מי פונה לקטינים אחרים. לא עשינו פה איזושהי השוואה. אבל אני אומר, היה מן הראוי גם להתחשב בזה, להבין איפה אנחנו נמצאים. אנחנו בסה"כ לא עושים פה איזושהו משהו אסור. אנחנו באים ומתחשבים בעניין הזה.

דניאל, אני יכולה לנתק אותך רגע? אתה היית זה שהיה מאוד, מאוד רגיש לסוגיה של התפילין. אתה רואה איזושהו שינוי, או שהפסקת -

תראי, אני לא קיבלתי בחודשיים, שלושה האחרונים תושבים שפנו אליי עם תלונות.

מצוין.

אני אגיד עוד משהו שעשיתי. אני החלפתי את הבחורים שמניחים תפילין שם -

לא צריך להרגיש לא נוח כשאתן תלונות, זה בסדר -

אבל אני לא יכול להגיד אם יש, או אין -

בסדר. זה שאין תלונות, זה אומר שהרי יש אנשים שזה ממש

מושקה שושן:

הילה גרסטל:

מושקה שושן:

תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:

תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:

דניאל צרטוק:

הילה גרסטל:

תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:

דניאל צרטוק:

הילה גרסטל:

בנפשם, המיקום. אז אני מניחה שבאמת הצד הזה מכובד, וימשיך להיות מכובד. אני צודקת?

אנחנו החלפנו את הצוות שעמד שם, שהיה צוות של בחורים, שלפעמים בחורים הם קצת עם אדרנלין יותר גבוה מאנשים מבוגרים. החלפנו את זה באנשים מבוגרים יותר, שזה אני חושב הצורה והאופן...

בחורים לא צריכים ללמוד תורה ביום שישי? דווקא בחב"ד יש סדר... לפני שהם יוצאים, ובצהריים הם בד"כ יוצאים למבצעים להניח תפילין. זה מה שהם עושים, כן. חב"ד עובדים גם ביום שישי. על כל פנים, לענייננו, החלפנו את הבחורים האלה ביותר מבוגרים-

גלילה רצתה להתייחס, כן. אני רוצה להתייחס. אנחנו הסכמנו שאנחנו לא מנסים לשנות אחד את השני. בעצם, בדיוק על זה אנחנו מדברים פה. על מה יצא הכעס נגד דוכני התפילין, כי הם בדיוק מנסים כן לשנות אחד את השני..

איך? כשאתה פונה לבן שלי, שהוא גדל בבית לא מאמין, ומנסה לשכנע אותו שהוא צריך לעשות את המעשה הזה מאיזושהי סיבה, שלו היא גם לא ברורה. זה איזושהו אקט, שמבחינתו אם הוא לא לומד תורה, ולא שותף לאורח החיים הזה, ואולי גם לא בנאדם מאמין בכלל, זה מעשה שהוא מבחינתי כאימא שלו, כל עוד אני אחראית עליו, כל עוד הוא קטין, מבחינתי תמוה.

אני אגיד יותר מזה. גם יש אנשים מבוגרים שהם לא בני 18, שזה מפריע להם. כי הם רואים בזה שידול לשינוי- כל מה שאני אומרת, שמה שנאמר פה כמובן מאליו, כאילו שאנחנו מבינים שאנחנו קווים מקבילים שיכולים להתקיים זה בצד זה, ולחיות ביחד בשלום. שאנחנו לוקחים את זה, אומרים את האמירה הזאת, שאנחנו מבינים שאנחנו לא מנסים לשנות אחד את השני, ובדיוק שם נמצאת המחלוקת, בנקודות שכן מנסים לשנות אחד את השני.

אבל אני חושב שיש הבדל מאוד גדול באמת, אמרת שידול, ואמרת לשכנע. אנחנו לא משכנעים אף אחד, וגם לא משדלים. לשדל, חס ושלום זה לעבור עבירה. זה המושג של שידול. לעבור עבירה פלילית. אנחנו לא משדלים-

אז סליחה אם המינוח לא מדויק, אבל אני מניחה שאתה מבין למה אני מתכוונת.

אנחנו לא יכולים להגיד, גם עפ"י חוק, שאסור לעשות דוכנים להנחת תפילין.

לא. אנחנו מדברים על כבוד הדדי. מותר להם עפ"י חוק. זאת אומרת, אני לא יכול לשלוח פקחים, ולהגיד להם, תעצרו אותם, הם לא יכולים. עפ"י חוק מותר להם. אז אנחנו מנסים להגיע להבנות.

תמיר קסטיאל:

שרה מאירמן:
תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:
גלילה יבין:

משה ועקנין:
גלילה יבין:

תמיר קסטיאל:

גלילה יבין:

יהודה בן עזרא:

גלילה יבין:
יהודה בן עזרא:

גלילה יבין:
יהודה בן עזרא:

נכון.
אז ההבנות שהגענו- במקומות מסוימים מותר, רחוק מבתי הספר, לא לבקש מילדים. סיכמנו עד גיל 18. וכל השאר הם יכולים. כי מה ההבדל בין דוכן להנחת תפילין, לדוכן של מפלגה שמחלקת פלאיירים של מפלגה, מה ההבדל?
אני מסכימה.
אין הבדל.
אין שום הבדל.

גלילה יבין:
יהודה בן עזרא:
משה ועקנין:
יהודה בן עזרא:

אז אנחנו צריכים לחיות בהבנה, שלא ילדים, לא ליד ביי"ס. אלו ההבנות שאנחנו צריכים להגיע אליהם בוועדה מהסוג הזה.
ההבדל משמעותי, יש הבדל אחד גדול. במרחב של הרצליה, שהוא מרחב חילוני ברובו, יש אנשים שזה מפריע להם. עכשיו, אחת מהתובנות שלי מהשיחות עם כולם פה, זה שאני לא אצליח להבין אתכם, ויכול להיות שאתם לא תצליחו להבין אותי. יש דברים מסוימים שתוכלו להגיד, אני מבין שזה מפריע לו, אני לא יודע למה, זה מפריע לו. אני אתן לכם דוגמה. לי יש בבית קומפוסט, אני מגדל ג'וקים. זה נשמע מטורף. ג'וקים כדי שיהפכו לי את האוכל לחול.

דניאל צרטוק:

השכנה שלי ליד, רואה ג'וקים, מתעלפת. אני רואה ג'וק, אני מרים אותו, לוקח אותו, שם אותו. לה זה מאוד מפריע, לי זה מייצר משהו נהדר. זה מחייה לי חיים בטבע. לא נגיע להסכמות, אני והשכנה. אבל אני יכול להבין שכשהג'וק שלי הולך אליה, זה מאוד מפריע לה. כדאי שאני לא אעשה את זה, אם אני רוצה לשמור איתה על יחסים טובים. אני חושב שאותו דבר פה.
אני לא אצליח להבין הרבה דברים. אתם לא תצליחו להבין לדוגמה למה יש פרסומות עם נשים עם בגד ים. יש אמרנו, פגיעה בכבוד האישה, כל מיני דברים שאמרתם. אני לא אצליח להבין למה עושים דברים אחרים. אבל אני כן יכול להבין שזה משהו שאתם צריכים בתרבות שלכם לעשות את זה. ובאותה מידה, להבין שאם אני עושה דברים מסוימים, אני לא אפתח לכם מכון כושר לבנות ליד בית כנסת, לדוגמה. אז אני חושב שזה צריך ללכת בשני הכיוונים. להבין שיש אנשים, זאת עובדה. יש אנשים שמפריע להם דוכני תפילין ברחוב. למה? לא יכול להסביר לכם. זה מפריע. באותה מידה שיש אנשים שמפריע להם דברים אחרים. ולכן, צריך לכבד גם את האנשים שזה מפריע להם.

הילה גרסטל:

דניאל שנייה, אני חושבת שבעניין הזה קצת שכחנו שזו דמוקרטיה- העובדה שבמרחב הציבורי מותר בהסכמה, זאת אומרת, בלי הסכמה מותר בכפוף לכל דין, מה שנקרא, ואתה משפטן, אז אתה מבין את זה. גם שיהיו דוכני תפילין, כמו שמחלקים, סליחה על ההקבלה, אני לא מתכוונת להקבלה, אבל רק כדי לתת דוגמה. באותה מידה היה יכול לעמוד מישהו ליד הקניון, ולחלק פלאיירים לחדר כושר, לבנות למשל, ואתה לא היית אומר שזה לא בסדר. אני חושבת שאנחנו כרגע הגענו

לאיזשהו סטטוס קוו בנושא של דוכני התפילין, עם הסכמה מסוימת, שהמיקומים של דוכני התפילין נעשים בתיאום עם העירייה. יש התחייבות שלא פונים לקטינים. ואני חושבת שבזה, לפחות בנקודת הזמן הזאת, אנחנו מצינו את הדיון הזה.

אני רק רוצה להוסיף לזה עוד נקודה קטנה, ושאלה. אצלנו בנוף יש, בחודש האחרון הגיעו שני נערים צעירים שמסתובבים במרכז חילוני, ומציעים לאנשים מכל הסוגים להניח תפילין. התכתבנו על זה לפני איזה חודשיים. זה בנים של מישהו. זה לא נכלל בהסכם הזה, של ההצעה להנחת תפילין..

כי הם לא גוף...

אבל הם הולכים עם ציוד של חב"ד-

הם לא בארגון, לא מונחים על ידו.

הרב מנחם, לא קשור אליכם?

הרב מנחם קשור אלינו. בסדר, אני לא יכול להכריח את הבן שלו מה לעשות ומה לא לעשות-

אתה יכול אבל לבקש ממנו שבמסגרת-

אני יכול להגיד לך שדיברנו איתו. זו המציאות. בסוף, יש גבול מה שאני יכול לעשות. כמו שאתה מחר לא תוכל להגיד להם, בן של אחד מחברי יש עתיד, לא לחלק סטיקרים בשום מקום-

הרב מנחם הוא מהרצליה?

מכפר שמריהו. הוא גר בכפר שמריהו, והוא שולח את הילדים לנוף ים-

הוא לא שולח ילדים. הילדים האלה הם ילדים-

מה זה הילדים הם ילדים? אם הילד שלי יחליט שהוא עכשיו משכנע את כולם ללמוד מצוות. אומר, יאללה, בואו נלמד מצוות, כן?

כן, אז מה תעשי?

אז מה? זו בחירה שלו, שהוא תלמיד... והוא רוצה לשכנע. אבל-

אבל מה זה כשאנחנו מדברים על ילד-

אם הוא היה ילד צעיר, הייתי אומרת לו, תשמע-

נכון. בן כמה הוא?

אני אמרתי את מה שאני יכולתי-

אוקי. אבל אפשר לבקש מהרב מנחם שינחה את הילדים-

אני דיברתי איתו. הוא הולך עם אופניים, אני אפילו לא יודע אם זה לא היה דוכן, זה לא היה שום דבר כזה. לא בשם חב"ד-

לא, זה עם לוגואים של חב"ד, עם ציוד של חב"ד-

אין לוגואים של חב"ד-

עם תיקים של חב"ד.

מה זה תיקים?

רואים את כל הצהוב על האופניים שלהם-

רגע, דניאל, זה דוכן?

מגיעים כל יום שישי לאזור חילוני שהם לא גרים בו-

הם גרים בו.

דניאל צרטוק:

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

תמיר קסטיאל:

דניאל צרטוק:

תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:

דניאל צרטוק:

תמיר קסטיאל:

שרה מאירמן:

תמיר קסטיאל:

שרה מאירמן:

הילה גרסטל:

שרה מאירמן:

הילה גרסטל:

תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:

תמיר קסטיאל:

דניאל צרטוק:

תמיר קסטיאל:

דניאל צרטוק:

תמיר קסטיאל:

דניאל צרטוק:

הילה גרסטל:

דניאל צרטוק:

תמיר קסטיאל:

לא, הם גרים בכפר שמריהו.
אה, אז הם הולכים לנוף ים.
הם באים לנוף ים, ומציעים לאנשים להניח תפילין שם.
וכפר שמריהו זה כן אזור חרדי? הם הולכים מאזור חרדי לאזור
חילוני? לא הבנתי-
חבל, חבל שאנחנו מבזבזים זמן-
אני חושב שמיצינו את העניין, כי אני חושב שבאמת יש כל כך
הרבה דברים אחרים-

נכון.
שאוּלי היינו גם אנחנו באים ומתלוננים. אנחנו לא מתלוננים
עליהם. אבל הדבר הזה כל הזמן עולה פה-
אנחנו מיצינו-

אני חושבת שהאמירה שאמרתי הייתה להפך, לחיוב. שאם נבין
כולנו שבאמת...
חד משמעית.

אנחנו צריכים לכבד כל אחד את דרך החיים של השני, ולא
לנסות להשפיע-

חד משמעית. אני אמרתי בפעם הקודמת, אנחנו מציעים לאנשים
דבר מסוים. אני לא מכריח אף אחד שום דבר. הבחירה החופשית
בידיים של כל אחד ואחד. זה א', זה בכלל ביסוד, בדת,
ביהדות... שאדם יש לו את זכות הבחירה שלו. לא מכריחים אף
אחד שום דבר. להציע, אני חושב שזו חובתי להציע במוסר
הפנימי שלי.

אם אני אראה אדם שהוא אדם שאני חושב שיכול לקיים מצווה,
וזה דבר טוב שהוא יעשה את זה בשבילו, ובשבילי, ובשביל עם
ישראל, אז אני אציע לו. כמו שאת תחשבי עכשיו איזו דעה
מסוימת שיש לך, לשכנע מישהו, זה דבר חשוב. לשחרר את
החטופים, או להילחם בעזה, או לא משנה מה. זו הדעה שלך, את
תרצי לפרסם את זה לאנשים אחרים גם כן. כך גם אני, זו זכותי
לעשות את הדבר הזה. זהו. להכריח, לא מכריח אף אחד.

טוב. אני חושבת שבאמת את הנושא הזה הקפנו מכל הכיוונים.
כשאני שאלתי, אתם זוכרים שאני כתבתי. שאמרתי שכל אחד
יעשה כרצונו. זה באמת אני לא מבינה, מישהו יסביר לי, מה כל
כך מפריע למישהו הדוכן.

נקודת המוצא היא, שיש אנשים שזה מפריע להם. את יכולה
לקבל את זה, אני אולי לא מבינה את זה-
אני לא מבינה-

סליחה. את לא מבינה, אני לא מבינה. עובדתית, יש אנשים שזה
מפריע להם. צריך לצמצם את מידת ההפרעה. צמצמנו את זה
לנושא פנייה לקטינים, ומיקום הדוכנים. מיקום הדוכנים
באחריות העירייה. אין מחלוקת, אין חריגה מזה לפי מה שאני
מבינה. לא שמעתי שיש איזושהי חריגה. ובנושא אי פנייה
לקטינים, שמענו שכבר חודשיים אין תלונות. אז בואו כרגע,

דניאל צרטוק:

תמיר קסטיאל:

דניאל צרטוק:

תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:

תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:

תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:

גלילה יבין:

תמיר קסטיאל:

גלילה יבין:

תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:

שרה מאירמן:

הילה גרסטל:

שרה מאירמן:

הילה גרסטל:

מהסיטואציה הזאת, ונקווה שבאמת עברנו כאן את המכשול הזה, ונתקדם הלאה.

מבחינתי, ביום שישי דנה אדמוני ודניאל צרטוק לא מצלצלים אליי-

אני לא התכוונתי לפתוח מחדש את הנושא. אני רק דיווחתי על מה שהיה בפגישה מלפני חודשיים, שדנו בה היום.

אוקי. רגע, אתה סיימת, או שהיה עוד משהו? סיימתי. לגמרי סיימתי.

אני חושבת שהשלב הבא, אמור היה להיות הפגישה באמת בשכונות. וזה אריאלה, אם יש איזושהי היתכנות כרגע לעניין הזה?

כן. גלילה עוזרת לי הרבה מאוד. מה שצריך למסע הזה. אנחנו ניסינו. מאחר ועכשיו זה חופש ובכל התקופה הזאת, ילדים בבית וכאלה, לא נראה לנו שזה מתקדם -

שלפני ספטמבר אפשר?

באוגוסט ממש לא נראה אפשרי, קצת מורכב מדי. יש אנשים, עם ילדים. אחה"צ זה לא נוח להם, וערב זה כבר לא טוב- כל פעם מישהו אחר, לא נוח לו.

כל פעם זה נופל בגלל מישהו אחר, ואנחנו רוצים לכבד את כל 4 הנציגים מהצד הזה, ומצד השכונות. אנחנו נחכה לספטמבר, על אף שלדעתי, זה חגים-

אפשר כבר לקבוע בספטמבר, לשריין תאריכים.

ראש השנה מתחיל מאוחר.

22.9 זה ערב ראש השנה.

אנחנו יכולים כבר לנסות להתחיל, בשביל שזה יהיה בספטמבר. בגליל ים, או בירוקה

לא משנה. איפה שיהיה, מי שיהיה פנוי.

אני חושבת שאפשר כבר בשבוע האחרון של אוגוסט, לדעתי כבר אנשים חוזרים לקראת בתי הספר.

בוא ננסה למצוא תאריך.

זה מורכב. בסוף אוגוסט זה ילדים, בתי ספר, התארגנויות-

בשבוע הראשון של ספטמבר...

כי אם אנחנו רוצים לעשות 4 מפגשים, אמרנו, נכון? לא שניים. איפה רצית עוד?

רצינו גם בנווה עמל. אמרנו, גליל ים והירוקה המערבית. המערבית שזה או נוף ים, או הרצליה פיתוח.

מה בנווה עמל? זה עשינו שבעקבות משהו.

לא בעקבות משהו. אני לא חושבת שיש איזושהי בעיה ספציפית שם. אתם מכירים איזו בעיה-

אין בעיה בנווה עמל.

אין בעיה בכלל?

יש בינם לבין עצמם.

מה זאת אומרת?

יהודה בן עזרא:

יריב זרור:

הילה גרסטל:

יריב זרור:

הילה גרסטל:

אריאלה חגבי:

הילה גרסטל:

אריאלה חגבי:

גלילה יבין:

אריאלה חגבי:

גלילה יבין:

שרה מאירמן:

הילה גרסטל:

אריאלה חגבי:

גלילה יבין:

הילה גרסטל:

גלילה יבין:

אריאלה חגבי:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

גלילה יבין:

הילה גרסטל:

שרה מאירמן:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

כמו בכל שכונה.
תספרו לנו.
כן, מה זאת אומרת?
את לא יודעת שכל שני תימנים מקימים 4 בתי כנסת? שם יש לנו את הבעיה.
הבעיה היא באמת בין הדתיים לבין עצמם? אין צורך במפגש? יש לי גיוב לכל החיים -
זה טיפה יותר מסובך בין הדתיים לבין עצמם.
יש הרבה משימות.
אז אנחנו מוותרים על נווה עמל? והחלק -
נוף ים, והרצליה פיתוח -
נוף ים, יש צורך, נכון? ויחד עם הרצליה פיתוח. אז 3 מפגשים צריך
סתם שאלה טכנית. איך בוחרים את הנציגים?
זה ועקנין יגיד לך.
כשניסינו לעשות מפגש פתוח, עלו חששות מצד התושבים שהם דווקא לא רוצים להיות בעימות עם תושבים אחרים, שהם דתיים, ושהם מסתדרים איתם בכל שאר הדברים, אבל על הנושא הזה הם חלוקים. אז החלטנו שאנחנו ניקח מספר נציגים מכל שכונה.
לצורך העניין, אמרנו שניקח נציג מכל בית כנסת שיש בשכונה. ואותו מספר של נציגים של בתי כנסת ניקח חילוניים. בגליל ים זה קצת שונה, אז אמרנו 4 נציגים דתיים ו-4 חילוניים, אם אני לא טועה.
לא, אני חושבת אבל בפיתוח, לא יודעת, שנים יש שם בתי כנסת - יש שם הרבה מאוד בתי כנסת.
אבל יש עכשיו הרבה יותר, ולפי מה שדניאל אומר יש נקודות חיכוך. תראו, התפישה שלי הראשונה הייתה, כמו שאתם יודעים, מפגש פתוח. זאת אומרת, ללכת לשכונות ולהיפגש עם התושבים.
היא צודקת גלילה. במחלוקות פנימיות, לא נעים להם מהשכנים. אז א', הצטערתי לשמוע שדבר כזה יכול ליצור מחלוקות במקום איזשהו שיח פתוח -
זה כולל את כל מה שמוזכר. הכל פתאום צף -
הייתי אומרת הפוך, שבגלל שזה נוגע בציפור הנפש, זה מכסה על כל הנחמדות של היום יום -
לא. אנשים יכולים להיות נחמדים, ולא להסכים על דברים שהם בנפשים.
חד משמעית. על זה אני מדברת -
זו לא צביעות. זה פשוט כשמדברים על זה, לא מסכימים על זה. ובדברים אחרים, אין בעיה בלהסכים.
וכתוצאה מכך, אני מאמינה בשיח ישיר ופתוח. אבל כתוצאה מהתובנות שקיבלתי מהאנשים שבאמת מכירים יותר את השטח,

משה ועקנין:

גלילה יבין:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

תמיר קסטיאל:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

שרה מאירמן:

הילה גרסטל:

גלילה יבין:

שרה מאירמן:

גלילה יבין:

הילה גרסטל:

תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:

משה ועקנין:

מושקה שושן:

גלילה יבין:

מושקה שושן:

גלילה יבין:

הילה גרסטל:

החלטנו לצמצם את זה באמת לנציגים. עכשיו, א', אפשר לעשות את זה פה, ולא צריך ללכת לשכונות. אני בעיני רוחי ראיתי אולם שכונתי-

דניאל צרטוק:

אני הייתי מבקש לצרף את כל האנשים שפנו בזמנו, עשינו מן "קול קורא" כזה, שלהם תהיה הזדמנות להביע את דעתם, כי האנשים האלה מילאו את הטפסים, קיוו לשמוע חזרה משהו מהוועדה. ועד היום אני לא חושב שאף אחד פנה אליהם.

הילה גרסטל:

אני חושב שאנשים שמילאו טפסים, ראוי שישמעו אותם. אז אני חושבת שצריך לעשות את זה בשני שלבים. מאחר שהתבנה הייתה שצריך לעשות את זה ברמה מצומצמת של נציגים שייבחרו, נעשה שלב ביניים.

גלילה יבין:

אפשר לעשות מפגש אחד פתוח למי ששלח ורוצה-

הילה גרסטל:

יכול להיות שאח"כ אפשר יהיה לעשות מפגש פתוח-

לי הפריע כשאנשים לא רצו לשבת אחד מול השני ולשוחח.

אני יכולה להבין מאיפה זה בא, כמו שגלילה אומרת, שזה אנשים שמאוד מסתדרים ביניהם ביום יום, ולא רוצים לייצר פתאום מתח. אבל המתח הזה קיים. העובדה שאנחנו נמצאים פה-

שרה מאירמן:

ההפך. אולי עדיף לדבר, מאשר לעשות-

הילה גרסטל:

זאת גייתי גם בחיים בכלל. אבל מאחר שאנחנו לא יכולים להכתיב לאנשים איך להתנהל, אנחנו רק באים לנסות לסייע, כדי לייצר את הגשר הזה, וזה עלה מהשטח, לא מאדם אחד ולא משניים-

מושקה שושן:

כן, אבל ביקשו מפגשים נפרדים

משה ועקנין:

אף אחד לא ביקש שום הפרדה, ושום כלום. כולם רוצים לבוא, כולם...

שרה מאירמן:

איפה, באיזו שכונה?

משה ועקנין:

בירוקה. היו שמחים מאוד להגיע למפגש-

הילה גרסטל:

מה שוועקנין אומר, שזה בא מצד החילוניים. לא לייצר שיח ישיר, כי זה עלול לפתוח איזשהן תיבות פנדורה, ולא רוצים שזה יפגע בחיים-

גלילה יבין:

גם היה מפגש כזה הרי בירוקה, בזמנו, עוד לפני הבחירות-

היה מפגש, התפוצץ, ויצר משקעים.

תמיר קסטיאל:

מה עם פניות בכתב? פשוט לפתוח את השוק-

גלילה יבין:

אנחנו קיבלנו פניות בכתב-

הילה גרסטל:

היו 100 פניות כשעשינו את ה"קול קורא"

תמיר קסטיאל:

הפרסום הזה היה כמה ימים. וכל מי שרוצה, שימלא איזשהו טופס, ימלא את זה בכתב, יקבל את התגובות-

אבל עשו את זה.

הילה גרסטל:

היה בפייסבוק. יש המון אנשים שאין להם פייסבוק.

שרה מאירמן:

אפשר לפני המפגש הפתוח, להודיע שיתקיים מפגש פתוח עוד חודש לדוגמא. אם מישהו רוצה להוסיף פניות, מוזמן לשלוח פניות נוספות.

גלילה יבין:

ולהזמין את...
יהודה בן עזרא:
גלילה יבין:

מי שרוצה, שיגיע. להגיד שיש מפגש פתוח. אפשר להירשם, לשלוח לרישום.
תמיר קסטיאל:

זה יהיה, את יודעת. אז בכתב, זה משהו שכל אחד יכול לכתוב את דעתו-
גם אפשר-
גלילה יבין:
תמיר קסטיאל:

השכנים לא יודעים. שם וכתובת, שזה יהיה באמת מהשכונה. ואז אפשר יהיה לבחון את זה-
אה, לא התכוונתי מהשכונה. התכוונתי מאותו תהליך, כן, בעיר. כמו שפתחנו בתחילה כזה.
גלילה יבין:

אז אנחנו נעשה קודם כל את המפגשים הקבוצתיים המצומצמים. לאחר מכן נעשה מפגש פתוח, אבל שכונתי, או אל שכונתי? עירוני.
הילה גרסטל:
עירוני, עירוני.
משה ועקנין:
עירוני, אבל אנשים יצטרכו להודיע מראש אם הם באים. יצטרכו להירשם.
הילה גרסטל:
להירשם מראש. כדי שנדע כמה מקום צריך ושאלו קודם לכן גם, כמו שהרב קסטיאל אומר, נאפשר לאנשים לפנות בכתב אם הם רוצים להוסיף-
הילה גרסטל:
אפשר בטופס רישום ממש, שיהיה מקום לכתוב הערות. כן, כן.
גלילה יבין:
דברים שהם רוצים-
תמיר קסטיאל:
אני חושב שמפגש פיזי זה יהיה קרקס קצת, יכול להיות. אבל למה החשש?
הילה גרסטל:
כי אנשים באים לעשות קרקס.
הילה גרסטל:
את חושבת שאנשים באים לעשות מניפולציות?
גלילה יבין:
קרקס. לא כולם, אבל יש מספיק שכן. נדע להתמודד, נכון. זה בסדר גם-
הילה גרסטל:
וזה משני צדי המתרס? האמת, זה מאתגר אותי דווקא לקיים מפגש כזה, ולראות. אנחנו ניגע בעצבים החשופים של הקצוות הקיצוניים ביותר בהרצליה.
גלילה יבין:
לא בטוח.
יהודה בן עזרא:
גם נדע כמה אנשים שהם אנשי מקלדת, או שאנשים שקמים ובאים-
הילה גרסטל:
שבאמת אכפת להם.
יהודה בן עזרא:
גם זו בדיקה-
הילה גרסטל:
טוב. יש עוד משהו?
דניאל צרטוק:
יש משהו מאוד, מאוד חשוב לדעתי, שהוא בשנים האחרונות תמיד גורם לחיכוך, ואפשר לפתור אותו כאן בקלות. חגי ישראל. חגי ישראל, אנחנו מאוד אוהבים אותם, וכל אחד חוגג אותם בצורה שהוא או היא אוהבים לעשות אותם. והעניין הזה, רק פעם ראשונה בשנה שעברה היה מנוהל בצורה מסוימת ע"י העירייה.

עם כל מיני הפתעות שהיינו צריכים, כיבוי שריפות בכל מיני מקומות שלא היה מתואם. ואני מאוד הייתי שמח אם האנשים שנמצאים פה היו מביעים את הרצונות שלהם, אילו אירועים הם רוצים לעשות, באיזה סגנון, איפה, איזה גודל, נשים עם גברים, גברים עם נשים, מעורב, נפרד, עם במה, בלי במה - יש לנו סיכום על הדבר הזה כבר.

יש סיכום כבר?

כן, אבל אני אגיד. היה לנו את חנוכה. כשבחנוכה סיכמנו שאנחנו עושים חנוכיות. העירייה עושה חנוכיות של העירייה, שמדליקים בכל העיר. אמרנו לחב"ד, אתם יכולים לשים רק ליד בית חב"ד, ליד המקומות שלכם. וזה עבד. לא היו חריגות.

היו אבל כרכרות עם חנוכיות עליהן שנסעו בכל העיר.

ואז מה?

ואז? אז נסעו.

הסכמתם שזה מה שיהיה -

הסכמנו -

על זה הסכמנו... חד פעמי ערב אחד, זה היה על דעתנו. עכשיו יש לנו את סוכות. בסוכות יש לנו את 4 המינים שאנחנו מוכרים פה לכל עם ישראל. זה יהיה ברחבה של בית הכנסת, לא בשד' ח"ן. בשד' ח"ן יש את האירועים חילוניים.

אז כל אחד יעשה את האירועים שלו. ופה ברחבת בית הכנסת יהיה המתחם של כל מה שמוכרים לקראת סוכות. אנחנו נקים, העירייה תקים סוכות בכל הפארקים העירוניים, בעוד כל מיני מקומות. סוכה של העירייה, עם המיתוג של העירייה. וכמו בחנוכה, חב"ד יכולים להקים סוכה ליד המקומות שלהם. יש להם פה ברח' העצמאות, יש להם ברח' בן גוריון, יש להם בהרצליה פיתוח. אני אתאם את זה כבר עם חב"ד, במקומות שלהם.

ויש הגדרה של איזה סוג סוכה, מה הגודל שלה?

מה סוכה, זה סוכות -

סוכה יכולה להיות גם 200 מ"ר -

לא, לא, לא. עושים סוכה קטנה, פשוטה. הם לא יכולים לעשות אותה 200 מ"ר. הכל יהיה מתואם איתם.

אני רוצה לומר שאני מברך את העירייה על הדבר הזה, שזה דבר מבורך ויפה מאוד. אני חושב שמסורת ישראל שייכת לכל עם ישראל -

נכון. אנחנו יהודים. אנחנו צריכים לעשות סוכות. אנחנו צריכים לעשות חנוכיות.

היה לי את הרעיון הזה. אמרתי שהעירייה תעשה את זה. אני חושב שזו הייתה פעם ראשונה שדיברנו. אני חושב שאני אפילו מאוד, מאוד בעד זה, ולמה לא, זה מצוין. חב"ד לא מנסה לקלקל לעצמה את חג הסוכות, או את הישיבה בסוכה. אנחנו מציעים אופציה לאנשים שאין -

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

יהודה בן עזרא:

תמיר קסטיאל:

יהודה בן עזרא:

תמיר קסטיאל:

דניאל, רגע-
הכל יהיה מסודר ומתואם.
שלא יצוצו כמו באירוע של שמחת תורה, שהיינו שם אחרי זה כל
היום-

את ההקפות בעיר, גם אנחנו נעשה, העירייה תעשה. יש הקפות.
תהיה אחת בנווה עמל, אחת בגן בן שפר, ואחת תהיה בהרצליה
פיתוח. יש ישיבה מחר על הרצליה פיתוח. אנחנו לא מאשרים
להיי סנטר, שהם יעשו את האברא קדברא שלהם, שלא תהיה אי
הבנה כמו שנה שעברה, שראש העיר עצר את זה, בצדק. הקפות
שמחה תורה, זה חלק מהיהדות-

אני חייבת להגיד שאני זוכרת, שכילדה הייתי מחכה להקפות
שניות. הייתי באה עם אבא שלי, והמשפחה החיצונית-
זו הזדמנות לאנשים לגשת, לראות. מה שכל השנה אין להם את
זה. זה מתחבר לערכים של כל אחד ואחת-

אבל כל זמן שזה באמת מתואם, יהודה סוגר את כל הפינות.
מתואם. אין הפרדה גברים, נשים. נכון, אני לא אטעה אתכם. יש
בגן בן שפר, לכולם. אין הפרדה, משפחות, הורים, ילדים, גברים,
נשים. אבל קטע מסוים יהיה סגור לבנות שרוצות לרקוד לבד,
עם עצמן, ולא עם גברים. זה בסדר גמור, זה לא מפריע לאף
אחד.

זה יש כל השנים.
כן. כן.

איפה זה יהודה, במערב העיר? מה התכנון?
לגבי מערב העיר, מחר הישיבה. אני לא אטעה אתכם, קצת
בעייתי, לכן יש ישיבה מיוחדת על זה עם כל הגורמים העירוניים,
לראות איך אנחנו עושים את זה. בגדול, אני קיבלתי שנעשה את
זה בגן תמיר.

מה זה, פריזלנד מה שהיה שם?
לא. גן שמואל תמיר-

יש שם תשתיות, יש שם חשמל, ולא צריך להביא גנרטורים.
איפה זה גן תמיר?

בדרך לסידנא עלי.

אז השאלה, יהודה, אם לא עדיף לקחת מקום שכבר יש תשתיות
וחשמל-

צפון מערבי, כיכר דה שליט-

שלא יהיה כמו פעם שעברה עם גנרטורים ותאורות-

אנחנו עושים. יהיה גנרטור, אם נצטרך, אבל לא תאורות ולא
במות. הקפות כמו שצריך. הכל בסדר.

אבל בפריזלנד, יש כבר תשתיות-

יכול להיות, אני לא יודע...

זה גם קרוב יותר לבתי הכנסת.

אני לא רוצה לקבל את ההחלטה עכשיו. מחר יש ישיבה עם אנשי
ההפקות של אגף תרבות. אגף תרבות יוביל את העניין הזה. וגם

הילה גרסטל:
יהודה בן עזרא:
דניאל צרטוק:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:
יהודה בן עזרא:

שרה מאירמן:
יהודה בן עזרא:
דניאל צרטוק:
יהודה בן עזרא:

שרה מאירמן:
יהודה בן עזרא:
דניאל צרטוק:
הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:
דניאל צרטוק:

הילה גרסטל:
דניאל צרטוק:
יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:
יהודה בן עזרא:
גלילה יבין:
יהודה בן עזרא:

ועקנין יהיה בישיבה. יהיו עוד גורמים עירוניים. נקבל החלטה.
נשמע את כולם.

אני גם רוצה לבוא לישיבה.

מה?

אני מבקש גם להיות.

כבר אני חושב שאתה תפריע בישיבה.

למה?

אני רוצה להעלות דבר לפני החגים-

כי זה לא טוב שאתה תהיה בישיבה-

כולם מדברים פה על דברים. אני רוצה להגיד לכם-

רגע, שרהליה, שנייה.

כי ועקנין מייצג את הקבוצה שרוצה לעשות לבד, ואני לא רוצה
לתת להם לעשות לבד-

ואני מייצג את התושבים שזה יהיה במקום שלהם, האירוע הזה.
שלא רוצים שיהיה משהו מסוג מסוים. חשוב לאזן.

למה דיברתי על זה בכלל?

אחרי זה נקבל משהו שהוא לא מתאים לתושבים שגרים שם.
ועקנין לא גר שם, ואני כן גר שם, ואני יודע מה התושבים רוצים,
ומה הצרכים-

אתה לא יודע מה התושבים רוצים.

אני יודע טוב מאוד-

אתה יודע מה-

סליחה, רגע. בואו נעשה רגע סדר-

אני אשקול את זה...

אני מתארת לעצמי שאין איזושהי דעה אחת אחידה של כל
התושבים בהרצליה, מערב הרצליה או בנוף ים, לרבות אם הם
חילוניים. כל אחד יש לו את הדעה שלו. ולכן אני חושבת שצריך
לתת לגורמים שמטפלים בזה לטפל בזה מכל הכיוונים ולהגיע,
אני מניחה שיש שיקולים שונים שמכתיבים איפה זה יהיה. אני
כן מציעה-

אם תבטיח לעירייה שתתנהג יפה, אני אומין אותך.

אני מתנהג יפה, יהודה. אתה סתם מקשקש-

אני אומין אותך.

רגע. אני מציעה את ההצעה בדיוק. אני מציעה שתזמין את
דניאל. אבל אני חושבת שדניאל יהיה צריך מאוד זהיר בדברים
שהוא אומר, שהוא מייצג את כל אנשי מערב הרצליה. כי אני
חושבת שאין דבר כזה שמישהו מייצג את כולם.

ועקנין יהרוג אותי.

אני לא אמרתי שאני מייצג את כולם. אמרתי שאני מכיר מה
אנשים באזור הזה ספציפית היו רוצים, במיוחד בגן תמיר. הייתי
מעורב שנה שעברה באירוע שניסו לעשות שם, וכל התושבים
שהתנפלו עליי עם הבקשות שלהם, למה עושים את זה פה, ולמה
זה ככה, ולמה זה ככה-

דניאל צרטוק:

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

שרה מאירמן:

יהודה בן עזרא:

שרה מאירמן:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

דניאל צרטוק:

אני מבטיחה לך זה יהיה גם בגן פריזלנד, יהיו כאלה שיגידו למה ככה, ולמה ככה. אבל אני חושבת שאנחנו קצת מתבלבלים בין העיקר לטפל. המיקום נראה לי פחות חשוב. המהות והתוכן נראים לי הרבה יותר חשובים.

הילה גרסטל:

נכון. ואם יתגברו, ואני לא רואה שיש כאלה פערים על פניו, אפשר להגיע להסכמות על המהות, על התוכן, על הדרך. ואז תישמע גם הדעה שאומרת שזה לא צריך להיות בגן תמיר, אלא במקום אחר. תישקל על היבטיה המעשיים והעקרוניים, אם יש היבטים עקרוניים, ותיקחו את ההחלטה. ואני משוכנעת שגם ההחלטה הזאת תתקבל באיזה סוג של הסכמה רחבה, גם אם לא קונצנזוס. לא הכל חייב להיות קונצנזוס. את רצית עוד משהו לומר, שרה?

יהודה בן עזרא:
הילה גרסטל:

כן, אני רוצה להגיד, לפני שמגיעים לחגים, כולם מדברים על דברים שמפריעים להם. אני רוצה להגיד משהו, הנה נקודה. אנחנו בקיץ, ולא רק בקיץ. אין לי בריכה. אני משלמת מיסים כמו כולם-

שרה מאירמן:

אבל יש חוף, נכון? יש חוף, בסדר. לא כולם אוהבים חול, כן? מישהו מסדר איזה 3 ימים בכל הקיץ. אין בריכה.

הילה גרסטל:
שרה מאירמן:

יש קאנטרי.

משה ועקנין:
שרה מאירמן:

הקאנטרי, למי הוא שייך עכשיו? כי אני שומעת תלונות על המחירים כל הזמן בפייסבוק. אני לא יודעת מה. אבל-

אני אשלח לך כתבה שפורסמה היום. ניתוח מעמיק של המחירים, דווקא מחירים מאוד הוגנים.

גלילה יבין:

תבינו, גם הים דרך אגב, יש לי ים נפרד, אבל לא שאלו אותי איך אני רוצה-

שרה מאירמן:

אבל גם אותי לא.

הילה גרסטל:
שרה מאירמן:

לא, לא. למשל, קבעו שביום שישי זה רק גברים. מה עושות נשים שעובדות 5 ימים בשבוע עד 17:00? אין להן ים.

הילה גרסטל:
שרה מאירמן:

אני מניחה שהגברים החליטו את זה.

נכון. עכשיו, הקיץ מספיק ארוך. אפשר להחליט שמ-07:00 עד 11:00 נשים, ואח"כ יבואו הגברים...

הילה גרסטל:
שרה מאירמן:

אני חושבת שמבחינת העירייה, זה לא משנה.

כן, כי אז היה שת"פ עם בני ברק. לא הציבור שלנו. עם הסיעות הדתיות.

יהודה בן עזרא:
הילה גרסטל:

אבל אני חושבת שהנושא של הבריכה, שוב, זה לא משהו שהוא בתחום פעילותה של הוועדה-

שרה מאירמן:

לא, אבל אני רק אומרת-

הילה גרסטל:

זו העירייה.

שרה מאירמן:

באמת, אני אומרת, אין לנו כלום. הופעות בשבת, או במוצ"ש, אז ההכנות בשבת-

יהודה בן עזרא:

למה? כל יום ראשון יש בגן בן שפר.

שרה, את אכזבת אותי. אני חשבת שאת הולכת להגיד משהו אחר. מדברים על חגי ישראל פחות מחודשיים. אני למשל הייתי חושבת על משהו שמחבר את כל העיר לסוג של התנדבות לפני החגים. למשל, להחליט שעושים מרכזי התנדבות. צריך להחליט על מה. דתיים וחילוניים יכולים לשתף פעולה - אני רוצה להגיד שבחלוקת המצרכים של חב"ד מגיעים גם חילוניים להתנדב.

הילה גרסטל:

אז להפיץ את זה, שיותר אנשים יגיעו להתנדב - לא יודעת אם אתם ראיתם פעם חלוקת מצרכים. אם הייתם שם. השוטרים, והכבאים, וחברות הייטק, כולם מגיעים להתנדב - אז יכול להיות שאפשר להגדיל את זה בדרך כלשהי. השאלה אם יש לכם יכולת.

הילה גרסטל:

מושקה שושן:

אני רוצה להגיד לך שפנינו לאגף הרווחה, לקבל שמות של אנשים שרוצים לקבל את זה. הם שולחים לנו מדי פעם. אבל חוץ מזה לא קיבלנו. לא קיבלנו איזה משהו - טוב, כאן יש בעיה לדעתי. אני חושבת שיש בעיה עם הגנת הפרטיות. כן, יש בעיה.

הילה גרסטל:

תמיר קסטיאל:

אני לא יודע. אני מכיר את הפרקטיקה - יש בעיה, שאני יודעת את זה מידע אישי, שלפני למעלה מ-20 שנה התחלתי באופן פרטי נושא של חלוקת סלי מזון, היה אגף מתנדבים ברח' הנדיב שם - הוא עדיין.

הילה גרסטל:

תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:

עדיין? הייתה קלי, שהייתה המנהלת. מדהימה. צרפתייה.

מושקה שושן:

הילה גרסטל:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

כן. והיא ביקשה רשות ספציפית מכל משפחה. אבל כאן זה בהיקפים כאלה, אני חושבת שאי אפשר לעשות את זה. לא יכולים לעמוד בזה. אני מניחה גם שיש שיקולים נוספים. אבל כן אפשר לייצר, צריך לחשוב על לייצר איזשהו פרויקט משותף, שמחבר למעשים טובים משותפים. הנה, וגם אומרת מושקה שעיקר האנשים שבאים בנושא של חלוקת מצרכים וסלי מזון -

מושקה שושן:

תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:

אותו דבר עם המבוגרים, שהולכים אליהם בחנוכה - אנחנו הקמנו פרויקט שנקרא אור של אורי... שהם חילוניים. כן, כן, יש חילוניים כמה בהרצליה. אני לא אומר חילוני, דתי. אני אומר את זה - לא. אבל כן יש חשיבות בגלל מהות הוועדה.

תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:

תמיר קסטיאל:

הם מגליל ים. הפרויקט הזה, הקדשנו אותו לשמו של אורי, וכל יום אנחנו מרכיבים פה 350 מנות, מבית התבשיל שלנו, שהוא בית תבשיל מאושר ע"י משרד הבריאות למשפחות בהרצליה. רק בהרצליה, שאין להם אפשרות לבשל. מגיעים עד הבית. זה לא רק בעיה כלכלית, אלא בעיה פיזית. אנשים לא תמיד, יש לי אבא בן 95, שיהיה בריא, גר ברמה"ש. הוא לא אוהב את האוכל של המטפלת, אז הוא גם מקבל מנה אחת, נשלחה גם לרמה"ש. זה פתרון, פתרון לאנשים מבוגרים שקשה להם להתמודד עם זה

לבד. וזה יוצא הביתה לאנשים, עד הבית. כלומר, מגיעות חברות הייטק. הגיעו לפה איזה 100 חברות הייטק, עובדים בשת"פ עם רוח טובה. מגיעות חברות שמתנדבות ממש משלב האריזה ועד המשלוח עד הבית. לא היו שום תנאי סף בכניסה ולא ביציאה, למי שנותנים את זה. זה פרויקט שאנחנו שמחים אם היה שת"פ עם העירייה במשהו כזה גדול. אז אנחנו מכירים מדי פעם מישהו שצריך...

הילה גרסטל:

א', יישר כח. אני חושבת, דווקא מה שאתה אומר שזה חשוב. אני מבינה שברקע החשדנות הקיימת במטרות הנסתרות, יכול להיות שזה מעורר איזשהו קושי. אבל אולי ייווצר פה איזשהו שת"פ, שאין שליטה מסוימת של חב"ד-

תמיר קסטיאל:

אין שום שליטה ושום דבר-

הילה גרסטל:

שנייה, שנייה הרב קסטיאל. מנקודת המבט של החילוניים, נניח שתהיה איזושהי .. תזרום איתי לרגע. פניי לטוב. נניח שתהיה סוג של ועדת היגוי למעשים טובים, שלא מורכבת רק מהגרעין התורני, או רק מחב"ד, אלא מקבוצה של מתנדבים הארדקור חילוניים.

תמיר קסטיאל:

יש פה...

גלילה יבין:

כן, אבל השאלה למשל לצורך העניין, אם אותם סלי מזון היו יוצאים עם מיתוג של המרכז למעשים טובים.

הילה גרסטל:

כן, כן.

גלילה יבין:

לא חב"ד, לא גרעין תורני, לא שום דבר. האם כולם היו מתגייסים באותה אנרגיה.

גלילה יבין:

הלוואי שכן, הלוואי שכן. אני שואלת-

שרה מאירמן:

לדעתי, כן.

הילה גרסטל:

בדיוק לשם אני מכוונת, גלילה.

גלילה יבין:

היות שאתם אומרים, שרוב המתנדבים שלכם הם חילוניים-

הילה גרסטל:

שיהיו סלי מזון עם מיתוג של הסיפור המשותף של הרצליה.

גלילה יבין:

אבל כשמדברים על סלי מזון-

הילה גרסטל:

סליחה, זה לא בא מתרומות?

משה ועקנין:

לא, לא.

הילה גרסטל:

אה, זה לא תרומות?

תמיר קסטיאל:

כן. שאנחנו מתרימים. מה זאת אומרת, התרומות לא באות לבד.

הילה גרסטל:

כן, אבל התרומות הן רק של חב"ד? אין תרומות של חילוניים?

תמיר קסטיאל:

לא לא, סליחה רגע. אני רוצה שנייה אחת-

הילה גרסטל:

אז אני רוצה לדעת את כל התמונה-

תמיר קסטיאל:

אני אשמח-

גלילה יבין:

אני גם רוצה לשים כוכבית על הנושא של סלי מזון, כי יש פה מדיניות של אגף הרווחה, שצריך לקחת אותה בחשבון. זאת

אומרת, כעירייה-

תמיר קסטיאל:

אז אני אסביר נורא פשוט-

הילה גרסטל:

אני רוצה לשמוע.

תמיר קסטיאל:

אנחנו לא פועלים בשביל חב"ד. חב"ד לא פועלת בשביל

חב"דניקים.

אני מתנצלת, אני צריכה לצאת (יוצאת).

אנחנו לא פועלים בשביל חב"ד, ואנחנו לא פועלים רק בשביל חב"דניקים. אנחנו פועלים לכל מי שצריך אותנו. זה לא משנה מה, זה לא משנה מי זה הבנאדם. יכול להיות גם לא יהודי שיפנה, ואנחנו נחזור אליו באותה מידה. זו הלכה בשולחן ערוך שמפרנסים את בני ישראל לפני השלום. ככה זה כתוב בהלכה. אנחנו מבחינתנו נעזור לכל אחד שפונה אלינו, זו לא שאלה בכלל. וכך גם האנשים שאנחנו נעזרים בהם. אנחנו לא, מי שרוצה לתרום, אנחנו מבקשים מכל מי שרק אפשר, זה גם אנשים דתיים, גם לא דתיים.

הסוגיה הזאת בכלל לא קיימת. בואו לא נלביש גם על הדבר הנפלא הזה גם את המחלוקות המטופשות האלה. זה פשוט באמת משהו אמיתי, טהור, נקי, שכל אחד שרוצה, ישתתף בזה. עכשיו, אני אגיד לך למה זה מאוד יפה שזה חב"ד, כי אנחנו קודם כל עושים את זה בשם חב"ד, כי אנחנו חב"ד. אנחנו מגייסים את הכסף הזה, ואנחנו עושים את כל העבודה הזאת. אנחנו מתאמצים לזה.

אבל בסיכומו של דבר, כשמגיעות חברות ומגיעות דרך רוח טובה, וזה אנשים שקראת להם חילוניים. הם לא שומרי תורה ומצוות, לצורך העניין. לא משנה איך נקרא להם. הם מגיעים, וביחד איתנו הם נכנסים לבית חב"ד, והם מתנדבים, והם עובדים ביחד, החיבור הוא מדהים, החיבור הוא נפלא. זה בדיוק החיבור שצריך לעשות אותו. אני רואה את זה בפועל. לובשים סינרים ביחד, החב"דניקים וכל מי שמגיע מבחוץ, ומתנהלים ביחד, וזה נפלא. זה מה שמגשר.

הפעולה הזאת היא בדיוק מגשרת, גורמת לחיבור הזה. אני יכול להגיד לכם, בירושלים יש לי גם איזה פרויקט ארוחה עשר... תושב השכונה, בקטמון, איפה שאני ניהלתי בית חב"ד, וזה אותו דבר. יש מרכז התנדבות, מגיעים אנשים מכל הארץ.

אורזים את סלי המזון פה במרכז חב"ד?

מנות, מנות מבושלות. יש מנה מבושלת, יש אוכל מבושל... והם אורזים את זה ביחד לחמגשיות-

אני מתנצל, אני חייב לזוז כמה דקות לפני, כמובטח (יוצא)

הם מכינים את הסלטים. זאת אומרת גברים, נשים, כמובן ביחד יש לוח שיתוף, כולם אורזים את הסלטים האלה. לוקחים את האוכל שצמוד לבית התבשיל, ובעצם מוזגים את זה למנות, ומוציאים את זה החוצה לאנשים. זה דבר נפלא. וזה החיבור הכי נכון-

לי יש רעיון להתנדבות-

כן.

אבל זה אולי יותר... אני במסגרת כל מיני התנדבויות שלי, הגעתי לבתים של אנשים. לדעתי, לפני האוכל, היינו מתארגנים

מושקה שושן:

תמיר קסטיאל:

הילה גרסטל:

תמיר קסטיאל:

דניאל צרטוק:

תמיר קסטיאל:

שרה מאירמן:

הילה גרסטל:

שרה מאירמן:

קבוצות. כמה חבר'ה-

לשפץ בתים?

לא רק לשפץ, אפילו לנקות. אנשים גרים לבד. אני באתי להביא להם אוכל, כן? משהו שאני בישלתי, לא משנה. זה פשוט, אתה לא מאמין שזה ככה-

ויש מיפוי של אוכלוסיות כאלה? אולי ליאנה תארגן את החברים שלה.

אני אגיד לך מה. יש תכנית בהרצליה שנקראת דילר, למנהיגות יהודית, שאני בוגרת שלה. וכל המהות שלה זה לקחת נוער דתי ונוער חילוני יחד. ביחד אנחנו ספציפית נסענו לפילדלפיה לייצג את המדינה ברמה הערכית, של להכיר אותנו כמדינת ישראל, ליהודים שם.

בסופו של דבר, כל השנה הזאת, עושים מלא התנדבויות. אני עשיתי פה עם בית הגלגלים התנדבות של דתיים וחילוניים, שאני הרמתי. השנה פותחים מחזור חדש לדעתי בספטמבר. זה מאוד ריאלי לעשות התנדבויות כאלה.

אוקי. ומי מרכז את זה?

קוראים לה השנה נועה בצלאל, אבל זה איפה שהיה הכוכב השמיני, אז זה יניב אחראי. אני לא בטוחה.

אוקי. אפשר לנסות לייצר, אני חושבת שפה יש הישג כפול. גם באמת אם נצליח לרתום את התכנית הזאת למטרות ששרה מעלה, אז גם יש את החיבור בין הנוער הדתי לנוער החילוני, וגם יש את המצווה הזאת. אני לא הייתי מסתפקת בזה, כי אני חושבת שצריך גם משהו בבוגרים. גם לחשוב על איזשהו רעיון של התנדבות משותפת-

אני לא אומרת אנשים בני 60, אבל גם אנשים בני 30, 40-

התנדבויות של הרצליה, שזאת הדרך לשת"פ, של העירייה. שת"פ, את הדבר הזה ביחד. אפשר לצרף אליהם עוד אנשים- מי מרכז את מרכז ההתנדבויות של העירייה? אולי ננסה לייצר איתה איזשהו שיח. אם נניח נייצר דרך המרכז להתנדבויות, כך זה נקרא?

כן, כן, מחלקת ההתנדבויות. ענת תמיר.

נכון. מחלקת ההתנדבויות.

אם נוכל לייצר איתם איזשהו פרויקט שהוא פרויקט משותף- עירוני.

עירוני, משותף לדתיים וחילוניים. זה משהו שאני מאוד מאמינה במפגש, באינטראקציה הישירה. אני חושבת שאחת הבעיות של המתחים, גם אתה הולך, ועקנין? טוב. אז רגע, אריאלה, יש לנו ישיבות קבועות?

אכן יש. נשלחו זימונים לכולם מראש.

הילה גרסטל:

שרה מאירמון:

הילה גרסטל:

ליאנה טיאנו:

הילה גרסטל:

ליאנה טיאנו:

הילה גרסטל:

שרה מאירמון:

משה ועקנין:

הילה גרסטל:

גלילה יבין:

יהודה בן עזרא:

הילה גרסטל:

גלילה יבין:

הילה גרסטל:

אריאלה חגבי:

סיכום - הצעות והחלטות:

1. נוהל היעדרות משיבות

התקבלה הסכמה פה אחד בנושא - היעדרות מפורום. החל מהישיבה הבאה, מי שנעדר משיבה פעמיים ברצף – לא יהיה יותר חבר ועדה. חבר שמגיע לישיבת הוועדה ועוזב אחרי זמן קצר, ייחשב כמי שנעדר. יש לגלות אחריות לכך ותשומת לב. בנוסף, זו ועדה מחייבת ויש לכבד.

החלטה:

יהודה יוציא מכתב הודעה לנבחרי הציבור כי התקבלה החלטה: מי שלא מגיע פעמיים - לא יהיה יותר חבר ועדה. כנ"ל לגבי מי שעוזב את הישיבה באמצע. אם מדובר בחברים שהם חברי מועצה, יהיו ראשי הסיעה רשאים להציע מישהו אחר מתוך הסיעה שלהם, ויחולו עליו הכללים האמורים.

2. מפגשי תת צוותים

נערכו מפגשים ושיח בקבוצות קטנות. הועבר דיווח.

3. דוכני הנחת התפילין

מיצינו את הדיון בנושא.

4. התנדבות

עלה רעיון והצעה להתנדבות. לבדיקה מול מנהלת מחלקת התנדבות גב' ענת תמיר – לתיאום פגישה בנושא (להילה אילאיל ומושקה).

5. מפגשים בשכונות

טרם נקבעו תאריכים למפגשים. נעשו מספר ניסיונות שלא צלחו ב- 2 השכונות, בגליל ים ובירוקה. נקבעו תאריכים למפגשים שבוטלו מסיבות כאלו ואחרות. כעת מנסים לקדם מפגש באחת השכונות ומקווים שנספיק לקבוע לסוף אוגוסט/תחילת ספטמבר. הצעה: ניתן לשלב את המפגשים פה בוועדה, ולא צריך ללכת לשכונות. קיום 3 מפגשים: גליל ים, הרצליה הירוקה והרצליה המערבית (נוף ים/הרצליה פיתוח).

6. אירועים וחגי ישראל

חנוכה

עירייה - חנוכיות של העירייה, שמדליקים בכל העיר. חב"ד - ליד בית חב"ד, ליד המקומות של חב"ד.

סוכות – מכירת 4 המינים ברחבת בית הכנסת. בשד' ח"ן - אירועים יתקיימו חילוניים.

הקמת סוכות - העירייה תקים סוכות עם מיתוג של העירייה בכל הפארקים העירוניים ובעוד מס' מקומות. חב"ד יכולים להקים סוכה ליד המקומות שלהם. יש ברח' העצמאות, יש ברח' בן גוריון ויש בהרצליה פיתוח.

שמחת תורה – הקפות
העירייה תעשה את ההקפות בעיר- בנווה עמל, בגן בן שפר, ובהרצליה פיתוח.

בברכה,
גבי הילה גרסטל
יו"ר הוועדה

רשמה: אריאלה חגבי
מזכירת הוועדה